

Newsletter

NUMER 4/ 2023

W tym wydaniu:

Podatki:

- Mali podatnicy - czyli SLIM VAT3
- Fundacja rodzinna może być ciekawym rozwiązaniem w kontekście Sukcesji

Prawo:

- Sygnaliści - czy już czas na wdrożenie zmian?
- Podejmowanie uchwał przez zarząd spółki z o.o.

Mali podatnicy - czyli SLIM VAT³

Dnia 1 czerwca 2023 r. Prezydent podpisał ustawę z dnia 26 maja 2023 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw, której głównym celem jest dalsze uproszczenie rozliczania podatku od towarów i usług, czyli tzw. pakiet Slim VAT 3. Zdecydowana większość przepisów weszła w życie w dniu 3 lipca 2023 r.

Do najważniejszych zmian wprowadzanych do ustawy o VAT należy zaliczyć:

1. Podwyższenie do 2 000 000 euro limitu wartości sprzedaży (wraz z kwotą podatku) relewantnego dla uzyskania statusu małego podatnika;
2. Modyfikację zasad i trybu wydawania, zmiany i uchylania wiążącej informacji stawkowej;
3. Określenie zasad stosowania przez podatnika VAT kursu przeliczeniowego dla faktury korygującej, jeżeli pierwotna faktura została wystawiona w walucie obcej;
4. Modyfikację zasad wykazywania przez podatnika podatku od towarów i usług wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów ze stawką 0%;
5. Uściślenie definicji bagażu osobistego podróznego przybywającego z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju stosowanej na potrzeby zwolnienia od podatku od towarów i usług importu towarów przywożonych w tym bagażu;
6. Zniesienie wymogu posiadania przez podatnika podatku od towarów i usług faktury dokumentującej wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów jako warunku skorzystania z prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z tego tytułu;
7. Liberalizację przesłanek szybszego zwrotu podatku od towarów i usług podatnikom dokonującym transakcji bezgotówkowych;
8. Modyfikację zasad ustalania sankcji VAT.

Podwyższenie limitu wartości sprzedaży, od którego zależy uzyskanie statusu małego podatnika w kontekście przepisów ustawy o VAT, jest istotnym krokiem dla przedsiębiorców. Do lipca 2023 r. status ten był przyznawany przedsiębiorcom, których wartość sprzedaży wraz z kwotą podatku nie przekroczyła kwoty odpowiadającej 1 200 000 euro wyrażonej w złotych.

Obecnie, zgodnie z art. 167a dyrektywy VAT Polska zdecydowała się podnieść ten limit do 2 000 000 euro. Oznacza to, że przedsiębiorcy, których sprzedaż nie przekroczy tej nowej wartości, mogą uzyskać status małego podatnika VAT. Warto podkreślić, że przeliczenia z euro na złotówki dokonywane są na podstawie średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku, zaokrąglając do pełnych tysięcy złotych.

To rozszerzenie limitu ma potencjał wpłynięcia na korzystniejsze warunki dla przedsiębiorców i dalszy rozwój działalności gospodarczej. Instytucja małego podatnika pozwala przedsiębiorcom korzystać z przywilejów, które nie przysługują większym podmiotom.

Taki podatnik ma prawo zdecydować i wybrać spośród dwóch opcji:

- Rozliczenie VAT kasowe;
- Rozliczenie VAT kwartalne, zamiast miesięcznego.

W przypadku wyboru pierwszej ze wskazanych tj. metody kasowej, przedsiębiorca musi rozliczać VAT kwartalnie. Wyjątkiem jest okres pierwszych 12 miesięcy od daty rejestracji do VAT, kiedy musi on rozliczać VAT miesięcznie.

Natomiast, jeżeli dokona się wyboru rozliczania kwartalnego, nie ma obowiązku stosowania metody kasowej.

Jeśli przedsiębiorca w ciągu roku straci status małego podatnika poprzez przekroczenie limitu sprzedaży 2 mln euro:

- Przechodzi z rozliczenia kwartalnego na miesięczne. Deklaracje miesięczne składa począwszy od rozliczenia za pierwszy miesiąc kwartału;
- W którym przedsiębiorca przekroczył limit – jeśli nastąpiło to w pierwszym lub drugim miesiącu kwartału; jeśli przekroczenie nastąpiło w drugim miesiącu kwartału, deklarację za pierwszy miesiąc kwartału składasz do 25. dnia miesiąca następującego po drugim miesiącu kwartału;
- Następującego po kwartale, w którym przedsiębiorca przekroczył limit – jeśli przekroczenie nastąpiło w trzecim miesiącu kwartału;
- Utraci prawo do rozliczania kasowego VAT dopiero począwszy od rozliczenia za miesiąc następujący po kwartale, w którym przekroczony został limit.

Na czym polega metoda kasowa?

Wyjaśnienia wymaga również pojęcie metody kasowej. Przedsiębiorca sprzedaje towar lub świadczy usługę innemu przedsiębiorcy natomiast VAT płaci dopiero, gdy sam otrzyma zapłatę za fakturę.

Jeżeli sprzedaje towar lub świadczy usługę osobie nieprowadzącej działalności, musi zapłacić VAT w momencie otrzymania zapłaty, nie później jak po upływie 180 dni od dnia wydania towaru lub wykonania usługi.

Wybór metody kasowej i zawiadomienia o rezygnacji z niej składa się za pomocą urzędowego formularza VAT-R.

Warto podkreślić, że nawet mały podatnik nie może stosować metody kasowej w następujących przypadkach:

- Wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów;
- Importu usług;
- Dostawy towarów w wyniku transferu bonu jednego przeznaczenia;
- Wydania towarów przez komitenta komisantowi na podstawie umowy komisji;
- Przeniesienia z nakazu organu władzy publicznej własności towarów w zamian za odszkodowanie;
- Dokonywanej w trybie egzekucji dostawy towarów, o której mowa w art. 18 ustawy o VAT;

- Świadczenia na zlecenie sądów usług związanych z postępowaniem sądowym lub przygotowawczym, z wyjątkiem usług, do których stosuje się art. 28b ustawy o VAT, stanowiących import usług;
- Świadczenia zwolnionych od podatku usług ubezpieczeniowych, min. udzielania kredytów lub pożyczek, pośrednictwa kredytowego;
- Otrzymania dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze.

Jak oceniamy te zmiany?

Wprowadzoną zmianę należy postrzegać pozytywnie, z uwagi na zwiększenie liczby podatników uprawnionych do stosowania metody kasowej oraz kwartalnego rozliczenia w VAT.

Filip Wojczuk
młodszy prawnik
filip.wojczuk@ecovis.pl

Fundacja rodzinna może być ciekawym rozwiązaniem w kontekście Sukcesji

Fundacja rodzinna, która teoretycznie może działać już od maja tego roku ma przede wszystkim rozwiązać problemy związane z sukcesją, ponieważ do tej pory po śmierci przedsiębiorcy ewentualni następcy prawni musieli przejść przez skomplikowane i długotrwałe postępowania spadkowe, co w praktyce często uniemożliwiało dalsze działanie firmy. Fundacja rodzinna ma zatem umożliwić zarządzanie majątkiem firmy i planowanie sukcesji w perspektywie kolejnych pokoleń.

W założeniu fundacja rodzinna ma być właścicielką przekazanego jej majątku oraz rozdysponowywać przychody pochodzące od tego majątku na rzecz beneficjentów.

Niestety fundacje działają do tej pory tylko w teorii, ponieważ cały czas są problemy z rejestrem, do którego mają być wpisywane fundacje, ale problem ten ma być podobno wkrótce rozwiązany.

Fundacja rodzinna jest osobą prawną i jako taka podlega podatkom dochodowemu od osób prawnych (CIT).

Opodatkowanie fundacji rodzinnej jest w pewien sposób zbliżone do estońskiego CIT, ponieważ dopóki fundacja nie dokona wypłaty świadczeń na rzecz beneficjentów nie płaci podatku dochodowego chyba, że jej działalność wykroczy poza dopuszczalny zakres ustawy. W przypadku wypłaty świadczenia fundacja opodatkowuje wartość wypłacanego świadczenia 15% podatkiem od osób prawnych, a następnie 10% lub 15% podatkiem od osób fizycznych.

Przepisy o fundacji rodzinnej przewidują również inne korzyści podatkowe, poczynając od jej założenia. Sama czynność założenia oraz przekazania do niej majątku nie jest opodatkowana. W przepisach przyjęto, że – w odróżnieniu np. od zakładania spółek – nie występuje tu opodatkowany przychód ani po stronie fundacji rodzinnej, ani jej fundatorów. Zrezygnowano też z podatku od czynności cywilnoprawnych, w odniesieniu do czynności, które fundacja rodzinną tworzą (tj. od przekazywania majątku).

Jak już wspomniano fundacja nie płaci podatków ze swojej działalności na bieżąco, ale dopiero w momencie wypłaty środków beneficjentom. Jest to korzystne rozwiązanie. Niestety w tym momencie pojawia się problem, ponieważ przy obliczaniu podatku nie można odliczać kosztów uzyskania przychodów i amortyzacji. Podstawą opodatkowania jest przychód równy wartości świadczenia lub mienia otrzymywanego przez beneficjenta.

Działalność gospodarcza fundacji rodzinnej jest ustawowo ograniczona i może polegać w szczególności na:

- obrocie majątkiem, w tym udziałami w spółkach;
- najmie;
- udzielaniu pożyczek spółkom, w których fundacja rodzinna posiada udziały, lub beneficjentom;

- obrocie obcą walutą w celu dokonywania płatności związanych z działalnością fundacji rodzinnej oraz
- działalnością w związku z prowadzonym gospodarstwem rolnym.

Jeżeli fundacja rodzinna w swojej działalności wykroczy poza powyższy katalog, musi się liczyć z koniecznością zapłaty CIT według stawki 25 proc.

W przypadku rozwiązania fundacji rodzinnej i przekazania mienia, obowiązujący podatek CIT wynosi 15%. Jednakże w takiej sytuacji przychód podlegający opodatkowaniu zostaje skorygowany o wartość podatkową mienia wniesionego do fundacji przez jej fundatora. Ta wartość jest równa kosztowi podatkowemu, jaki fundator by przyjął, gdyby mienie to zostało odpłatnie zbyte bezpośrednio przed jego wniesieniem do fundacji rodzinnej. Ważne jest, aby ta wartość nie przekroczyła wartości rynkowej mienia. Takie postanowienia wpisują się w regulacje mające na celu zapewnienie uczciwego i adekwatnego opodatkowania przy przekazywaniu mienia w związku z rozwiązaniem fundacji rodzinnej.

Korzyści podatkowe przewidziano również dla beneficjentów, którzy są zwolnieni z podatku dochodowego od osób fizycznych (PIT), jeśli należą do najbliższej rodziny fundatora. Chodzi tu o samego fundatora oraz jego małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo, pasierbów, ojczyma lub macochę.

Osoby zaliczane do I lub II grupy podatkowej w rozumieniu przepisów o podatku od spadków i darowizn (czyli dalsza rodzina) zapłacą PIT według stawki 10 proc. Pozostali beneficjenci, rodzinnie niepowiązani z fundatorem, zapłacą 15-procentowy PIT.

Fundacja podlega opodatkowaniem podatkiem VAT tak jak każdy inny podmiot gospodarczy, tj. w zależności od wykonywanych czynności i osiąganych przychodów.

Agata Wlekińska
Tax advisor
agata.wlekinska@ecovis.pl

Sygnaliści – czy już czas na wdrożenie zmian?

Choć w dalszym ciągu nie uchwalono przepisów nakładających obowiązek wdrażania procedur zgłaszania nadużyć (whistleblowing) z wprowadzeniem zmian lepiej nie czekać. Istnieje bowiem możliwość, że zostaną one uchwalone jesienią, a także jest bardzo prawdopodobne, że nie będzie wystarczającego okresu przejściowego, aby dostosować się do nowych przepisów.

Kwestia ochrony sygnalistów jest poruszana w Polsce od ponad 2 lat, a wynika to z faktu, że Dyrektywa UE dot. ochrony sygnalistów powinna zostać wdrożona do polskiego porządku prawnego w formie ustawy do dnia 17 grudnia 2021 r. w zakresie dotyczącym organów państwowych oraz podmiotów prywatnych zatrudniających powyżej 249 osób.

Temat ponownie jest teraz poruszany, gdyż coraz szybciej zbliża się termin wdrożenia przepisów w odniesieniu do podmiotów prywatnych zatrudniających pomiędzy 50 a 249 osób, który upływa 17 grudnia 2023 r.

Kolejna, już dziewiąta wersja, projektu ustawy o ochronie osób zgłaszających naruszenia prawa została opublikowana na stronie Rządowego Centrum Legislacji w dniu 1 sierpnia 2023 r.

W najnowszej wersji projektu tzw. ustawy o sygnalistach wprowadzono dwie ważne zmiany.

Pierwsza z nich dotyczy wprowadzenia przedłużonego okresu vacatio legis – dającego przedsiębiorcom 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy na rozpoczęcie procedury wdrażania wewnętrznego systemu zgłaszania nieprawidłowości.

Tę zmianę można zdecydowanie ocenić pozytywnie. Jednakże, mimo tej zmiany, czas przewidziany w projekcie ustawy jest krótki i może nie być wystarczający na odpowiednie przygotowanie organizacji do wdrożenia prawidłowego wewnętrznego systemu whistleblowingu, zwłaszcza biorąc pod uwagę wyznaczone przez projekt ustawy terminy konsultacji ze związkami zawodowymi albo przedstawicielami pracowników.

Z tego też powodu, podmioty, które podlegają nowym obowiązkom ustawowym, powinny odpowiednio wcześniej przygotować się do ich wdrożenia.

Drugą istotną zmianą jest rozszerzenie kręgu sygnalistów, polegające na tym, że, zgodnie z nowym projektem, sygnalistą może być również funkcjonariusz formacji mundurowych, przykładowo: policjant, strażak, żołnierz, funkcjonariusz Straży Granicznej itd.

Mając jednak na względzie zbliżający się termin wdrożenia przepisów dla mniejszych podmiotów prywatnych (17 grudnia) jest spore prawdopodobieństwo, że projekt ustawy może zostać przekazany w niedalekiej przyszłości do sejmu, a następnie uchwalony.

Podsumowując warto również zauważyć, że obecny projekt ustawy przewiduje 2 terminy wejścia w życie ustawy:

- Wejście w życie całej ustawy o sygnalistach- w ciągu 2 miesięcy od ogłoszenia;
- Wejście w życie przepisów o wdrożeniu procedury wewnętrznych zgłoszeń oraz zgłoszeń zewnętrznych- w ciągu 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy.

To oznacza, że firmy zatrudniające co najmniej 50 osób będą musiały wdrożyć procedurę wewnętrzną w bardzo krótkim czasie od momentu opublikowania ustawy.

Wdrożenie wewnętrznej procedury zakłada:

- Etap konsultacyjny (ze związkiem zawodowym/ przedstawicielami pracowników) trwający od 7 do 14 dni, oraz
- Podanie do wiadomości treści procedury wewnętrznej w sposób przyjęty w danej firmie i okres „oczekiwania” 14 dni przed jej wejściem w życie (tak samo jak w przypadku Regulaminu Pracy).

Mając powyższe na uwadze, warto aby przedsiębiorcy zatrudniający co najmniej 50 osób zainteresowali się kwestią sygnalistów już przed wejściem w życie ustawy, tak aby móc między innymi przygotować się do wdrożenia wewnętrznej procedury i przygotować projekty dokumentów (np. regulaminu) oraz ustalić kanał zgłoszeń, a co za tym idzie rozważyć możliwość skorzystania z zewnętrznych platform do zgłaszania naruszeń, a ponadto ustalić kto będzie się zajmował zgłoszeniami wewnątrz ich struktury.

Agnieszka Słowikowska
Radca prawny
agnieszka.slowikowska@ecovis.pl

Podejmowanie uchwał przez zarząd spółki z o.o.

Zarząd spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest co do zasady organem kolegialnym. Jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej, to każdy członek zarządu ma prawo i obowiązek prowadzenia spraw spółki. „Prowadzenie spraw spółki” należy odróżnić od kwestii reprezentowania jej. Czynności te mogą dotyczyć spraw majątkowych, jak również czysto technicznych związanych z codziennym funkcjonowaniem spółki.

Czynności zwykłego zarządu mogą być załatwiane przez każdego z członków bez konieczności podejmowania uchwały w tej sprawie. Obowiązek podjęcia uchwały pojawia się w przypadku spraw przekraczających ten zakres, jak również w przypadku sprzeciwu jednego z członków co do czynności mieszczących się w zakresie „zwykłych czynności”.

Istotnym problemem staje się tutaj ocena, które z czynności należą do kategorii „zwykłych”, a które przekraczają ten zakres. Rozgraniczenie to powinno być oceniane z uwzględnieniem charakterystyki danego przedsiębiorstwa, jego wielkości, ustalonej praktyki, konsekwencji podejmowanych działań.

Ogólną wskazówką jest to, że za czynności przekraczające zakres zwykłego zarządu zwykle uważa się takie czynności, których nie podejmuje się w prawidłowym (normalnym) toku prowadzenia przedsiębiorstwa.

Dobrym rozwiązaniem jest usystematyzowanie tych kwestii w regulaminie zarządu. Doprecyzowanie tych pojęć pozwoli na uniknięcie wątpliwości, czy sporów w tej materii. Członkowie zarządu będą mieli dzięki temu jasne instrukcje wskazujące na to, co należy do sfery zwykłego zarządu, a co je przekracza.

Ma to o tyle istotne znaczenie, iż jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej, to uchwały mogą być podejmowane na trzy sposoby:

- Podczas posiedzenia zarządu;
- Przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość (np. podczas telekonferencji lub wideokonferencji);
- W trybie pisemnym (np. na podstawie uchwał przesyłanych listem przez członków zarządu).

W obecnym stanie prawnym, wszystkie uchwały zarządu powinny być protokołowane. Wskazuje się, że obowiązkiem tym objęte są również uchwały podejmowane przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość oraz w trybie pisemnym.

Protokół powinien zawierać porządek obrad, imiona i nazwiska obecnych członków zarządu i liczbę głosów oddanych na poszczególne uchwały. W protokole zaznacza się również zdanie odrębne zgłoszone przez członka zarządu wraz z jego ewentualnym umotywowaniem. Protokół podpisuje co najmniej członek zarządu prowadzący posiedzenie lub zarządzający głosowanie, chyba że umowa spółki lub regulamin zarządu stanowi inaczej.

Uchwały zarządu mogą być powzięte, jeżeli wszyscy członkowie zostali prawidłowo zawiadomieni o posiedzeniu zarządu. Do podjęcia uchwały wymagana jest również bezwzględna większość głosów, czyli więcej niż połowa głosów oddanych.

Powyższe zasady nie odnoszą się oczywiście do zarządu jednoosobowego, gdzie jedyny jego członek podejmuje decyzje indywidualnie.

Michał Sobolewski
Radca prawny
michal.sobolewski@ecovis.pl

→ Law and taxes in Poland

ECOVIS LEGAL POLAND

Multan, Pruś i Wspólnicy Kancelaria Prawna i Podatkowa sp.j.

ul. Belwederska 9a/5
00-761 Warszawa
+ 48 22 400 45 85

email: warsaw-law@ecovis.pl

www.facebook.com/EcovisLegalPoland

www.linkedin.com/company/ecovis-legal-poland/

www.ecovislegal.pl

Czym jest Ecovis?

- *ECOVIS International zajmuje 20 miejsce wśród wiodących sieci na świecie*
- *Biura w 80 krajach na całym świecie*
- *Ponad 9,300 pracowników*

ECOVIS International to prawnicy, doradcy podatkowi, księgowi i audytorzy działający w:

Algierii, Arabii Saudyjskiej, Argentynie, Australii, Austrii, Belgii, Bośni i Hercegowinie, Brazylii, Bułgarii, Chile, Chinach, Kolumbii, Chorwacji, na Cyprze, Czechach, Danii, Ekwadorze, Egipcie, Estonii, na Filipinach, Finlandii, Francji, Gruzji, Grecji, Gwatemali, Hiszpanii, Holandii, Hong Kongu, Indiach, Indonezji, Irlandii, Izraelu, Japonii, Kambodży, Kanadzie, Katarze, Kolumbii, Korei Południowej, Kostaryce, Libanie, na Litwie, Lichtensteinie, Luksemburgu, na Łotwie, Macedonii Północnej, na Malcie, Malezji, Maroko, Meksyku, Myanmarze, Niemczech, Nepalu, Norwegii, Nowej Zelandii, Pakistanie, Paragwaju, Peru, Polsce, Portugalii, Republice Południowej Afryki, Rumunii, Serbii, Singapurze, na Słowacji, Słowenii, Szwecji, Szwajcarii, na Tajwanie, Tajlandii, Tunezji, Turcji, na Ukrainie, Urugwaju, USA (stowarzyszeni wspólnicy), na Węgrzech, Wielkiej Brytanii, Wietnamie, Włoszech i Zjednoczonych Emiratach Arabskich.